

การอุดหนุนสินค้าเกษตรของอินเดีย

มาตรการการอุดหนุน (Subsidy) สินค้าเกษตรของอินเดียสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับประเทศกับระดับรัฐ

1. มาตรการการอุดหนุนระดับประเทศ

1.1 การกำหนดราคารับซื้อขั้นต่ำ (Minimum Support Price: MSP) โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะประกาศราคารับซื้อขั้นต่ำออกมาล่วงหน้าในแต่ละปีเป็นรายสินค้า ซึ่งผู้ซื้อจะต้องซื้อสินค้าจากเกษตรกรในราคาที่ไม่ต่ำกว่าอัตราซื้อขั้นต่ำ (MSP) ตามที่รัฐบาลกำหนด สำหรับอัตรา MSP แยกตามรายสินค้าปรากฏตามเอกสารแนบ 1 และ 2

สำหรับอัตราราคารับซื้อขั้นต่ำสำหรับข้าวเปลือกของฤดูหนาว (Rabi Season) ในปี 2014 รัฐบาลอินเดียโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ประกาศเมื่อวันศุกร์ที่ 28 มีนาคม 2014 ที่ผ่านมา โดยกำหนด MSP สำหรับข้าวเปลือกคุณภาพดีเกรด A ไว้ที่ 1,345 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม และสำหรับข้าวเปลือกคุณภาพทั่วไป 1,310 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม

1.2 การอุดหนุนค่าปุ๋ยแก่เกษตรกร (Nutrient Based Subsidy: NBS) เป็นมาตรการการอุดหนุนที่ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตั้งแต่ปี 2010 โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2010 เป็นต้นไป ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวเป็นการกำหนดอัตราการอุดหนุนค่าปุ๋ยแต่ละชนิดที่เป็นธาตุอาหารหลักของพืช คือ N-Nitrogen, P-Phosphorus, K-Potash และ S-Sulphur รวมทั้งปุ๋ยบางชนิดที่เป็นธาตุอาหารรอง (Secondary Nutrient) เช่น แคลเซียม แมกนีเซียม เป็นต้น และธาตุอาหารเสริม (Micro Nutrient) เช่น เหล็ก ทองแดง แมงกานีส เป็นต้น โดยปุ๋ยสองชนิดหลังนี้จะต้องได้รับการอนุมัติเป็นกรณีพิเศษเพราะไม่ใช่สิ่งจำเป็น

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2014-15 คณะรัฐมนตรีอินเดียเห็นชอบให้อุดหนุนค่าปุ๋ยแก่เกษตรกร สำหรับ N, P, K และ S ในอัตรา 20.875 รูปี, 18.679 รูปี, 15.50 รูปีและ 1.677 รูปีต่อกิโลกรัม โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2014 เป็นต้นไป อย่างไรก็ตาม สำหรับอัตราการอุดหนุนปุ๋ย K (โปแตสเซียม) ก่อนหน้านี้ได้มีการกำหนดอัตราไว้ที่ 18.83 รูปีต่อกิโลกรัม ต่อมาได้มีการทบทวนปรับลดลงเหลือ 15.50 รูปีต่อกิโลกรัม (รายละเอียดตามเอกสารแนบ – Office Memorandum)

1.3 การอุดหนุนแก่ผู้บริโภคภายในประเทศภายใต้นโยบายความมั่นคงด้านอาหาร (Food Security Policy) ภายใต้พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ ปี 2013 (National Food Security Act, 2013) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะอุดหนุนข้าวและข้าวสาลีให้แก่ประชากรอินเดียที่มีฐานะยากจนประมาณ 2 ใน 3 ของประชากรทั้งหมดของประเทศอินเดีย โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ผ่านเป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2013 และมีผลบังคับใช้ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 5 กรกฎาคม 2013 เป็นต้นไป โดยภายใต้กฎหมายดังกล่าวระบุว่ารัฐจะให้การอุดหนุนโดยให้ประชาชนที่อยู่ในข่ายยากจนสามารถซื้อข้าวและข้าวสาลีได้เดือนละ 5 กิโลกรัมต่อคนในราคา

กิโลกรัมละ 3 รูปี (ประมาณ 5.1 เซ็นต์สหรัฐฯ) และ 2 รูปี (ประมาณ 3.4 เซ็นต์สหรัฐฯ) ตามลำดับ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ – National Food Security Act, 2013)

2. มาตรการการอุดหนุนระดับรัฐ

นอกจากนั้น ในระดับรัฐก็มีการให้การอุดหนุนเช่นกัน เท่าที่สำนักงานฯ สืบหาได้ปรากฏว่ามีรัฐบาลของรัฐเบงกอลตะวันตกที่ให้การอุดหนุนเป็นเงินสด (Cash Subsidy) แก่ผู้ที่สร้างโรงสีข้าวบนพื้นที่จำนวน 165 แปลงในรัฐเบงกอลตะวันตก ซึ่งได้มีการกำหนดอัตราการอุดหนุนสำหรับการสร้างโรงสีข้าวบนพื้นที่ในเขต Junglemahal โรงละ 8 ล้านบาท ส่วนพื้นที่อื่นจะได้รับการอุดหนุนเป็นเงินสดในอัตราโรงละ 5.5 ล้านบาท ทั้งนี้ ในปัจจุบันรัฐเบงกอลตะวันตกมีโรงสีข้าวอยู่จำนวน 1,018 โรง

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ

2 มิถุนายน 2014